

Fericirea

Danut Cepoi

De m-ar întreba nesfârșitul
unde mi-am lăsat inima
i-aș răspunde așa:
n-am cunoscut-o nicicând,
n-a fost niciodată a mea.

Sunt un om blestemat
pentru c-am căutat
în tăceri pace,
în mângâieri ace,
în femei pacoste,
în poezii nemurirea,
în așteptări schingiuirea.

Drept așa cum e El:
ne-nțeles.
Fiindcă din toate-am ales
fericirea!